

ÚTERÝ, 12. března 2013, 19:30
KONCERTNÍ SÁL
PRAŽSKÉ KONZERVATOŘE

HUDBA Z FILMOVÝCH POHÁDEK

Sergej Rachmaninov (1873—1943):

Italská polka

úpr. *Ivan Jaškevič*

Václav Trojan (1907—1983):

Princ Bajaja

1. *Smutné království*
2. *Bajaja odjíždí vysvobodit princeznu*
3. *Tobě zpívám, nešťastná princezno*
4. *Rytířské hry*
5. *Na hradě královském (Gavotta)*
6. *Smutek princezny*
7. *Vítání hostů (Hodovní hudba)*
8. *Kejklíři a šaškové*
9. *Bajajův boj s drakem a šťastné vysvobození princezny*

přestávka

Václav Trojan (1907—1983):

Císařův slavík

1. *Vyprávění pohádky*
2. *Čínskou krajinou*
3. *Slavíkův koncert*
4. *Čínská pošta*
5. *Císařovy labutě*
6. *Obřad oblékání*
7. *Císařův pochod*
8. *Slavík automatický*
9. *Císař onemocní*
10. *Císařovo uzdravení a zmoudření*

Tři národní písně

Václav Hudeček, Radim Kresta, Matouš Pěruška – housle

Petr Paulů, Anna Klimundová – kytara

Ladislav Horák, Milan Řehák – akordeon

Dalimil Klapka – recitace

Zástitu cyklu Svátky hudby v Praze, Václav Hudeček a jeho hosté pro rok 2013 udělila paní Miroslava Němcová, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Václav Trojan (24. 4. 1907–5. 7. 1983) byl plzeňským rodákem, absolvoval Pražskou konzervatoř jak na varhanním oddělení u B. A. Wiedermanna, tak ve třídě dirigování u O. Ostrčila a P. Dědečka a též skladbu na mistrovské škole u J. Kříčky, J. Suka a V. Nováka. Po studii se živil jako varhaník, korepetitor, orchestrální hráč i jako učitel hudby. Později se stal hudebním režisérem Československého rozhlasu, hudebním dramaturgem Státního kresleného filmu a pedagogem pro filmovou a scénickou hudbu na Akademii múzických umění v Praze.

Je mnoho autorů, kteří putovali hudebním světem v průběhu dvacátého století. Václav Trojan patří k těm, kteří za sebou zanechali stopu výraznou a jedinečnou. Skladatelské dílo Václava Trojana je co do počtu opusů vskutku impozantní. Zahrnuje oblast vokální, komorní, orchestrální, operní, scénickou a filmovou. A právě hudba filmová, díky kinematografii Jiřího Trnky světově proslulá, žije svůj další život v podobě autorových transkripcí pro instrumentální trio ve složení housle, kytara a akordeon. Tyto autorské úpravy Václav Trojan vytvořil z popudu členů tria Pro musica moderna (A. Mádle, M. Zelenka, M. Bláha). Typické pro dílo Václava Trojana je spojení folklorismu s neoklasicismem, však v předválečném období se zabýval i hudbou jazzovou... Skutečnou inspirací jsou především dvě oblasti – lidová píseň a dětský svět. Václav Trojan si podává ve svém skladatelském umu ruku s mistry dětské a scénické hudby, jako je V. Novák, J. Kříčka, P. I. Čajkovskij, S. Prokofjev či I. Stravinskij. Díky nejprostším výrazovým prostředkům je jeho hudba přístupná pro široké spektrum posluchačů, jasně srozumitelná i pro děti, o které mu šlo především. Nedospělí diváci oceňují, že hudbu nekomplikuje, ale jasně a zřetelně ilustruje. Sám prožil dětství díky profesi svého otce častým stěhováním z místa na místo, a právě lidová hudba poutí či kolotočů, svateb či pohřbů, mu utkvěla z každé štace nejvíce v paměti. Snad zde byl formován jeho naturel, který ho předurčil ke komponování díla jevištního.

Úprava orchestrální suity z hudby k loutkovému filmu Princ Bajaja pochází z roku 1970. Film byl natočen v roce 1950 J. Trnkou dle pohádky B. Němcové včetně básnických doplňků V. Nezvala. Václav Trojan tak zhudebnil příběh chlapce z chaloupky, který se vydal do světa, přemohl zlého draka, získal princeznino srdce a přivedl si královskou nevěstu zpátky domů. Hudba má archaizující ráz, vytváří zvukové prostředí středověkého příběhu. Opravdové veselí zde střídá strašlivý smutek. Půvab národní pohádky autor umocňuje dovedným zpracováním starodávných melodií. Pokud již použije vzdálenou tóninu nebo disonantní skřek, tak vždy stravitelně a přirozeně. O úspěchu společného díla obou umělců svědčí i ocenění na mezinárodním filmovém festivalu v Cannes v roce 1950.

Ve své práci k filmu Císařův slavík (1948) na motivy notoricky známého příběhu krále pohádkářů H. Ch. Andersena, se Trojan musel vypořádat s absencí mluveného, či zpívaného slova. Výsledné vyjádřením děje v ideální jednotě obrazu a hudby se stalo nedostižným počinem v oblasti loutkového filmu v celosvětovém měřítku. Autorova ilustrace exotické Číny, živé přírody nebo napodobování zvuků mechanických hraček, je ojedinělá, nemluvě o nesmrtelných melodiích v tématech zpěvu slavíka, či oslav života, svobody a lidskosti. Při autorově úpravě pro instrumentální trio v roce 1963 vznikla i zcela nová část suity - Císařovy labutě.

Václav Hudeček

Václav Hudeček zahájil svoji příkladně strmou cestu mezi českou a mezinárodní interpretační elitou v šedesátých letech.

Již ve věku patnácti let dne

12. listopadu 1967 vystoupil na koncertu v Londýně s Royal Philharmonic Orchestra. O den později ho slyšel legendární David Oistrach, předpověděl mu velkou budoucnost a nabídl pedagogickou pomoc. Od roku 1970 až do Oistrachovy smrti v roce 1974 byl žákem tohoto velkého Mistra. Zároveň absolvoval studium na pražské Akademii múzických umění ve třídě Prof. Václava Snítily. Od svého londýnského debutu vystupoval po celém světě na nejprestižnějších pódiiích (Carnegie Hall, Royal Festival Hall, Suntory Hall, Osaka Festival Hall, Sydney Opera), s nejlepšími světovými orchestry (Berliner Philharmoniker, Cleveland Symphony Orchestra, NHK Philharmonic Orchestra, Gewandhaus Leipzig, Moskevská státní filharmonie a další), jakož i na světových festivalech (Osaka, Salzburg, Istanbul, Perth, Helsinky). K odkazu Davida Oistracha a dalších velikánů ruské houslové školy se stále hlásí. A tak cílevědomě spolupracuje i dnes s nositeli tradic Oistracha, Kogana a Sitkovetského, jak dokazují jejich společné nahrávky. Jeho sympatické vystupování a zejména styl jeho hry spojující technickou suverenitu s vervně tvořeným a emocionálně bohatým tónem a s radostí, kterou dovede nezaměnitelným způsobem přenášet do publika, okouzluje obecenstvo bez rozdílu věku. Jeho nahrávka Vivaldiho Le quattro stagioni s dirigentem Pavlem Koganem je od roku 1992 stále neúspěšnější produkcí v České republice a interpret za ni získal zlatou a v roce 1997 platinovou desku. Rovněž z a další svoje nahrávky obdržel V. Hudeček zlaté desky. Věnuje se nejen dílům starých mistrů, ale rozšiřuje své repertoárové spektrum o kompozice XX. století (Janáček, Prokofjev) a skladby soudobých českých autorů (Kymlička, Fišer, Mácha). Systematicky se stará o pomoc nastupující české interpretační generaci, a to jak každoročním pořádáním letních houslových kurzů v Luhačovicích, tak představováním těch nejlepších jako hostů na svých koncertech v rámci tradičních vánočních turné nebo na Hudečkem pořádaných Svátcích hudby v Praze. V roce 2007 u příležitosti státního svátku 28. října udělil prezident republiky Václav Klaus Hudečkovi vysoké státní vyznamenání „Za zásluhy o stát v oblasti kultury a umění“. Loni v říjnu převzal z rukou primátora stříbrnou medaili hlavního města Prahy jako zvláštní projev úcty a ocenění uměleckého přínosu a zásluh o rozvoj pražské kulturní scény u příležitosti jeho životního jubilea.

Radim Kresta byl žákem prof. Bohumila Kotmela staršího na Konzervatoři v Brně a prof. Václava Snítily na HAMU v Praze. Během studia na Akademii múzických umění navštěvoval soukromé lekce u Koganova žáka prof. Valerie Gradowa v Mannheimu. Po ukončení HAMU v Praze studoval soukromě v Amsterdamu u americké houslistky, sólistky a koncertní mistryně Emi Ohi Resnick. Zde hrál také v orchestru „Holland Symfonia“ jako člen sekce prvních houslí. Absolvoval mistrovské lekce u Václava Hudečka, Pinchase Zukermana, Felixe Andreiewského a Semiona Jaroschevice. Dosáhl řady úspěchů v sólových soutěžích - například dvě 2. ceny na Mezinárodní soutěži J. Kociana v letech 1986 a 1990, dále 1. cena v Soutěži o cenu konzervatoří České republiky v r. 1993, 2. cena na „Prix Mercure“ 1996 v Rakousku, nebo Čestné uznání a cena Českého hudebního fondu v soutěži festivalu „Pražské jaro 1997“. Radim Kresta nabíral své umělecké zkušenosti od roku 1993

v Novém českém komorním orchestru (předchůdci Pražské komorní filharmonie), posléze v Pražské komorní filharmonii (jako jeden ze zakladatelů orchestru), také jako výpomoc v Bayerische Kammerorchester. V letech 2001–2005 byl členem Talichova komorního orchestru a koncertním mistrem Komorního orchestru Berg. Sólově vystoupil s Pražskou komorní filharmonii, s Komorním orchestrem Berg (např. na festivalu v tureckém Istanbulu v r. 2005 či v rámci koncertní sezóny FOK 2005), aj. Koncem roku 2005 založil občanské sdružení a nový profesionální komorní orchestr Roxy Ensemble, dnes Haas Ensemble. V tomto tělese působí jako umělecký vedoucí, koncertní mistr a sólista, v občanském

sdružení zastřešující činnost orchestru pak vykonává post předsedy sdružení a organizátora kulturních akcí. Intenzivně se věnuje komorní hudbě. Se svým klavírním triem Taras Piano Trio zvítězil v Rakousku na Johannes Brahms Wettbewerb 2007 – 1. cena, v Itálii na Premio Rovere d'Oro 2008 v Itálii – 1. cena a Val Tidone Competitions 2010 – 1. cena. Soubor vystupuje také v dalších obsazeních (duo, klavírní kvartet) pod názvem Ensemble Taras. V květnu 2012 se v duovém složení (housle-cello) soubor zúčastnil mezinárodní soutěže Salieri-Zinetti Chamber Music Competition 2012 v italské Veroně, kde v konkurenci 60 ansámblů z celého světa získal 3. cenu. Radim Kresta se věnuje i pedagogické činnosti, v současné době působí na ZUŠ Jana Hanuše v Praze a jako profesor houslí na Pražské konzervatoři.

Matouš Pěruška

začal hrát na housle v 5 - ti letech. V roce 2007 byl přijat na Pražskou konzervatoř do třídy prof. Ludmily Štětinové. V září minulého roku se úspěšně zúčastnil mezinárodní houslové soutěže Johannese Brahmsa v Rakousku. Momentálně se připravuje na absolutorium v 6. ročníku Pražské konzervatoře, a zároveň studuje prvním rokem u prof. Leoše Čepického na pražské HAMU. Je členem orchestrální akademie (v rámci) České filharmonie.

Petr Paulů je absolvent AMU v Praze a v roce 1983 se stal profesorem kytarové hry na Pražské konzervatoři. Z jeho třídy vzešla řada našich i zahraničních absolventů, z nichž mnozí uspěli i na zahraničních univerzitách. Paralelně s pedagogickou činností koncertuje a natáčí v naší republice i zahraničí. Vedl mistrovské kurzy kytarové hry v Brazílii a Andoře, pedagogicky působil v Německu.

S jeho hrou i nahrávkami se mohli seznámit posluchači Evropy, Severní i Jižní Ameriky. Mimo recitálů, již více než dvacet let vystupuje a natáčí v duu The Piazzolla Soloists s akordeonistou Ladislavem Horákem.

Anna Klimundová

Anna Klimundová začala hrát na kytaru roku 1998 na ZUŠ Václava Kálíka v Opavě u paní Jarmily Bystroňové. Hlavně díky této inspirativní učitelce pak její studia pokračovala na konzervatoři v Ostravě u prof. Martina Ládra a poté, od 2. ročníku, na Pražské konzervatoři pod vedením prof. Petra Paulů, kde se letos chystá absolvovat. Anna měla možnost získávat koncertní zkušenosti jak na domácích pódii, tak na těch zahraničních – roku 2010 vystoupila na Madeiře, v prosinci 2011 v Českém domě v New Yorku.

Ladislav Horák

Ladislav Horák je absolventem Pražské konzervatoře a Západočeské university v Plzni. Během studií vítěz národní soutěže v Hořovicích (1990) a laureát mezinárodních soutěží v Andoře, Itálii a Španělsku (1987–1990). Koncertuje sólově, v duu s kytaristou Petrem Paulů, se kterým založil komorní sdružení Piazzolla Soloists, a hraje rovněž s dalšími komorními i orchestrálními soubory (např. FOK, Moravská filharmonie, Severočeská filharmonie, Sukův komorní orchestr, Pražský komorní orchestr, Komorní orchestr Dvořákova kraje, Praga Camerata, Bona Fide Tango...). Má nahrávky ve studiích Českého rozhlasu, natácel pro české, španělské, italské i americké televizní společnosti. Je propagátorem a prvním interpretem skladeb jak soudobých českých a zahraničních autorů, tak i kompozicí slavného argentinského skladatele Astora Piazzolly. Natočil CD Barevný svět akordeonu věnovaný soudobé hudbě. Je zakladatelem česko-německého festivalu Nová hudba na druhou. Pedagogicky je činný na Pražské konzervatoři, kde je od roku 2005 zástupcem ředitele.

Milan Řehák

Milan Řehák začal s hrou na akordeon v šesti letech na ZUŠ Jana Zacha v Čelákovících u paní učitelky Hany Míkové. Jako žák ZUŠ získal mnoho cen v sólové i v orchestrální hře. Nyní studuje na Pražské konzervatoři 4. ročník u profesora Josefa Hřebíka. Je vítězem soutěže konzervatoří z roku 2010 v Pardubicích, na mezinárodní akordeonové soutěži v Pule v roce 2011 získal první cenu v juniorské kategorii a o rok později se stává absolutním

vítězem celé soutěže. Také se úspěšně zúčastnil mezinárodních akordeonových soutěží v Klingenthalu a v Castelfidardu. V roce 2012 vystoupil na akordeonovém festivalu ve Stockholmu.

Dalimil Klapka

Dalimil Klapka je český herec. Vystudoval Jiráskovo pedagogické gymnázium. Během studií se věnoval ochotnickému divadlu. V roce 1953 byl přijat na DAMU, kterou v roce 1957 úspěšně dokončil. Dalimil Klapka pracoval 33 let ve smíchovském Realistickém divadle na Smíchově (dnešní Švandovo divadlo), kde začal působit ještě před dokončením svých studií na DAMU. Věnuje se divadlu a herectví, které mezi léty 1972 a 1993 vyučoval na Pražské konzervatoři. Dále působil v Hudebním divadle Karlín, v Divadle na Starém Městě, v Divadle v Dlouhé, v Činoherním klubu a od dubna 2005 pracuje v Divadle na Fidlovačce. Mimo jiné také spolupracuje s Českým rozhlasem

a s českými televizemi. Dalimil Klapka je také známým dabérem. Svůj hlas například propůjčil americkému herci Peterovi Falkovi v roli poručíka Columba ve známém televizním seriálu Columbo, nebo Abrahamovi Simpsonovi a Seymouru Skinnerovi, postavěčkám z populárního amerického animovaného seriálu Simpsonovi.

Zveme vás i na další koncerty 21. ročníku cyklu Svátky hudby v Praze, Václav Hudeček a jeho hosté:

17. dubna 2013 v 19:30 hod.

Kostel sv. Šimona a Judy

Václav Hudeček – housle,

Radek Baborák – lesní roh,

Pražští komorní sólisté, Radek Baborák – um. vedoucí

14. května 2013 v 19:30 hod.

Pražská konzervatoř

Čechomor a Václav Hudeček

Změna programu vyhrazena.

Vstupenky v prodeji v síti Ticketportal: www.ticketportal.cz

Více informací naleznete na: www.svatkyhudbyvpraze.cz

**Za mediální podporu děkujeme
měsíčníku určenému odborné
lékařské veřejnosti
ACTA MEDICINAE.**

acta medicinae